

HOMILIE

15 augustus 2020

Beste mensen,

Ik kan het me moeilijk voorstellen,
dat Maria in deze tijden met dat vreemde virus
haar hart zou sluiten voor die vele mensen
die juist deze dagen haar steun en haar kracht extra nodig hebben.

Ik kan het me moeilijk voorstellen,
dat Maria haar intens geluk om het geloof en vertrouwen in God
niet zou willen delen met de zovelen die bij haar een kaarsje laten branden.

Ik kan het me moeilijk voorstellen,
dat Maria haar Magnificat niet zou zingen, ook al ziet ze de angst en de bekommernis
van vele mensen. Groot maakt mijn ziel de Heer, groot ben ik gemaakt...

Het doet me denken aan de neerslag van de gevoelens van Etty Hillesum.
Als Joodse in een concentratiekamp,
wist ze telkens weer het goede en het schone van mensen
te zien en te benoemen en haar geloof en vertrouwen weer te geven.
Het lijkt bijna onmenselijk: om in dergelijke omstandigheden zoiets te kunnen.

Inderdaad, bijna onmenselijk, maar zowel bij Maria, als bij Etty Hillesum
gaat het om een grondhouding van vertrouwen in tijden van machteloosheid.
En ook in deze tijd voelen we ons vaak machteloos:
machteloos om het geweld in de wereld,
onbegrip waarom mensen hun afval weggooiden in de graskant of in het water,
onmacht omdat je kind met beperkingen geen opvang vindt,
onbegrip omdat sommigen de maatregelen niet lijken te volgen,
zeker onmacht bij ziekte of onrecht.

Wel, deze hoogdag van en voor Maria,
dit lied dat ze zingt dit Magnificat is een lied tegen onmacht,
een lied dat heel de Bijbelse boodschap draagt, het klonk ook al vóór Haar in de Bijbel.

Het lied van een jonge, eenvoudige moeder: onmacht is niet het laatste woord.
Er is een droom die groter en sterker is, die machtiger is dan de macht,
een droom die in ieder van ons is gelegd als een goddelijke kracht
en sterker is dan elke vernietiging.

De vele Mariabeelden die wij in onze straten en kapelletjes tegenkomen
zijn dan ook geen beelden van zeemzoetige onderdanigheid, integendeel:
ze stralen een diepe overtuiging uit dat macht niet het laatste woord heeft,
dat onmacht kan keren en elke kleine mens volheid wordt toegezegd.
Er is een Goedheid die iedere mens kent, iedere naam.
En die Goedheid mag aangekeken en aangesproken worden om hulp.
Of om aanwezigheid.

Zoals we onze zorgen eens kwijt moeten kunnen bij iemand
en we ons daarna een heel ander mens voelen,
zo steken mensen kaarsen aan voor Maria,
gaan ze op bedevaart of bidden ze een paternoster.
Het is het wonder van delen in verdriet, om samen weer kracht te vinden,
zelfs al is er niets opgelost.

Inderdaad: concrete oplossingen komen er vanuit de inzichten van wetenschap,
door goede wetten en richtlijnen en maatschappelijke solidariteit.
Maar de belofte is er voor elke mens afzonderlijk.
Veel mensen geven stem en armen en voeten aan de droom die Maria uitgezongen:
ze helpen elkaar, dragen zorg voor elkaar, luisteren en erkennen.

Magnificat, *Groot maakt mijn ziel de Heer.*
Dat groot maken werkt in twee richtingen:
de kleine mens kan zich weer oprichten,
maar ook de Ene, de Eeuwige, de Goedheid richt zich dan mee op...

Grote dingen zijn dat, heilige dingen zijn dat, als een mens zijn leven terugvindt.

Durven wij daarin geloven?
Kunnen wij ons bemind weten door die Goedheid die het heeft voor eenvoudige mensen?
Kunnen / durven wij ons hart zo open te stellen?
De innerlijke vrede in onszelf ontdekken, koesteren en ja, zelfs doen groeien.
Dat is een houding die wij van Maria kunnen leren.
En geloven dat het kan.
Als een eenvoudig meisje een Hemelse Moeder wordt, kan er veel.

Beste mensen,
5 jaar na het beëindigen van de Tweede Wereldoorlog, in 1950,
stelde de Paus dit dogma in: Maria ten hemel opgenomen.
Na de vele ellende die de mensen moesten ondergaan, werd een duidelijke boodschap
gegeven: Maria, een eenvoudig mens zoals wij, is opgenomen in Gods heerlijkheid en
toch menselijk nabij.

Als eenvoudige mensen, en ik beschouw u en mezelf daar best wel bij,
mogen weten dat God het voor ons heeft,
geeft mij een optimistische kijk op de toekomst.
Niet naïef, maar gelovend en vertrouwend dat het goede overwint.
Zoals we ook verwoorden bij uitvaarten:
dat liefde en leven zoveel sterker is dan alles wat dood maakt.

Op deze hoogdag, deze feestdag, zelfs in coronatijd deze hemelse boodschap
mogen horen.

Laat de kaarsen maar branden, de gebeden stil prevelen, de paternosters rollen,
Onze Hemelse Moeder maakt het eenvoudige groot!

Lieve Van Driessen